

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

25 COT.

11

stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 z 1863 Depp. t. I. Zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uszczelnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu na celu nieprawdziwymi twierdzeniami i przekreśleniem faktów pociąga w powadze zarządnego spisu ludności i w ten sam sposób pobudzić innych do wzgardy i nawiści przeciw tym Władzom, co odpowiada znamionom występku z § 300 uk. Według §§ 497, 499, 493 pk. nom. występku z § 300 uk. jest zatem powyższe postarzenie §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postarzenie uzasadnione.

Przewodniczący: D-r A. Zdróżycki.
Za zgodność: Lipanowicz starszy sekretarz.

Protokulant: H. Rosenwiesien w.

Protokulant:

Resonance

D-r A. Zuhra

все те причинилося до розвитку бельського ткацького промислу.

Як бачимо з наведених цифрових даних (2,8 тис. тон, вартості 115 міль.), Бельськ продукує тканини тільки середньої і найкращої якості. Є це переважно матеріали на мужеські вбрання, даліше воєнні плащі і хустки, легкі матеріали жіночі, а крім того сукна уніформові і спеціальні, як нпр. сукно білярдове й орієнтальне. Під Польщею Бельськ ніколи не працював повною парю, використовуючи при найліпшій кон'юктурі не більше 60 відс. своєї спроможності. Найважливішою причиною занепаду Бельська є безперечно страта давніх ринків збуту, а даліше дуже мале лінійне застосування на легкі жіночі вбрання виробу, які майже цілком заступив штучний шовк. Європеїзація уборів на Бельському Сході перекернула майже цілком виріб орієнтального сукна (подумати, скільки матеріалу треба було на одні шаравари з матією!), а була це також одна з поважніших позицій у бельському промислі!

У ткацькому промислі в Бельську працює тепер яких 10—12 тисяч робітників. Не є це робітничий пролетаріат, як у інших промислових осередках, а є це бувші ткачі-господарі, які покинули свої примітивні вартости і пішли виконувати ту саму працю на удосконалених машинах у фабриці. Невигідно воно кожний день доїжджати з поблизьких сіл, що правда, однак під час теперішньої кризи це саме вийшло на добре. Їм робітникам, що має свою хатину та кусень поля, все така дасть собі нині якість раду. Так само і бельські фабриканти показалися відпорнішими на теперішнє критичне господарське положення і не попали в таку скруту, як їх побратими з Лодзі чи Білостоку. Все це завдяки вмінню організації збуту і солідарності фабрикантів, які заклали конвенцію, на підставі якої вільно їм продавати товар тільки на точно означених умовах, і то купцям, які дають повну записку, що виявляється солідно зі своїх зобов'язань. В тій цілі ведеться точна евіденція відборців, всі довершені з ними трансакції зголошуються до спільного бюро. Якщо якийнебудь з відборців поведеться несолідним, допустить вексель до протесту, то-що, то негайно знають про це всі бельські фабриканти і несовісний купець не має вже того там більше шукати. Що більше, ведуться спеціальні "чорні листи" несовісних купців, які на підставі взаємності гонорують також фабриканти в Лодзі і Білостоку.

Бельський промисел покриває майже вповні застосування на внутрішньому ринку, випер-

ши з нього майже цілком виробу англійські, а частинно й чеські. Крім того працює на експорт, маючи в тім значну допомогу від уряду, бо користає з прав т. зв. "активного ушляхотитючого обороту", це значить: закуповує на заграничних ринках пряжу по світовій ціні і ввозить її без жадного мита, однак з тим, що вироби з цієї пряжі мусить експортувати назад за границю.

Експорт Бельська в 1930 році дав около 18 міль. золотих. За перших 6 місяців біжучого року не досягнув він навіть цифри 6 міль. і далі обнижується наслідком некорисної світової кон'юктури. Передовсім відпав Китай з причини вічних

заверюх і спадку валюти, а в зв'язку з тим і агітаційні населення, повстали нові митні бар'єри на близькому Сході (в Персії, Туреччині, Румунії). Ліпшався хіба Балкан і прибалтійські краї.

Стільки про Бельськ і його виробу, а які одрається нині майже вся наша інтелігенція сатська і духовна. А чи патрицистично ми бодай частинно в якийнебудь спосіб у зислах з тих міліонів, які річно пхаємо до кишень бельських фабрикантів? Ні, рішучо ні, однак не думаю, аби це була вина виключно самих фабрикантів.

Е. Чучман.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

З виборчого руху в окрузі ч. 48.

Ще всього кілька днів ділить нас від голосування при повновних соймових виборах в окрузі ч. 48. (Перемишль—Доброміль—Савік—Березів і Коросно) і тому виборча акція оживилася значно. Виступає десять виборчих лист, але тільки три польські листи (санаційна — одинка, центроліва — сімка і вшехпольська — чвірка) можуть рахувати на успіхи і українська однап'ятка, як одинока спільна українська національна листа в окрузі, Москвофіли і сельробы, а так само сіоністи не мають тут безумовно ніяких виглядів на здобуття мандату.

Санаціоні, вшехпольяки і польська ліва опозиція розвинули в останні часи величезну агітацію. Санація хоче задержати дотеперішній стан (4 мандати на всіх шість), а навіть, як сказав це львівський воєвода Рожницький на зборах в Коросні — береться здобути ще й пятий мандат. Адміністративний апарат працює при повній напрузі. До округу на агітацію приїхало кількадесят послів і сенаторів одинкарів і в товаристві всяких державних урядовців розїжджають автомашинами по всіх закутках округу, оминаючи тільки свідомі українські села. Свої віча і наради складають вони передовсім у польських селах, особливо в Березівщині, Коросненщині і Сявчичині, але часто стрічаються там з явним негодуванням мазурського населення. Санація старається скапувати для себе і москвофілів, з котрих дуже багато в 1930 голосувало на одинку, бо не мало своїх листів, а навіть робила офіційні заходи, щоби москвофіли вицфали тепер свою листу ч. 15. Це їм формально не вдалося і москвофільська листа остає на даліше, але багато москвофілів збирається відразу голосувати на одинку. Так само і жиди сіоністи, у своїй більшості за мовчазною згодою свого передового команданта пос. Розмаріна мають теж іти на одинку, дотра-

може устоятися при дотеперішніх мандатах лише при допомозі — москвофілів і жидів-сіоністів.

Наїхало тут також чимало вшехпольських послів і сенаторів, що маючи три авта, розїжджають на всі кінці округу. Поліція і староства пильнують кожний їхній крок, розв'язуючи при тім часто їх збори. Так було в Перемишлі з віцем маршалка Тромчинського, так було в Березові з віцем послів Верчака і Корницького. Вшехпольяки мають за собою майже все польське духовенство, але не багато польських селян і ледви, чи тепер здобудуть один мандат.

Не спить і Центроліва, хоч не має того апарату і агітаційних засобів, що їх мають санаціоні і вшехпольяки. Їхні послі вештаються по окрузі, а до Перемишля в неділю приїздив на передвиборче віче пос. Ліберман. Центроліви сподіються здобути два мандати (досі мав один), та ледви чи це осягне.

Сельробы з листи ч. 23, а властиво комуністи з листи ч. 24 (6. пос. Лянуцький) — бо та (24) листа має бути для сельробів і комуністів спільною, ведуть акцію більше конспіративну — без ніякої надії на мандат.

Наша організація в Перемишлі, а почасті і в Сяноці, веде тепер ширшу виборчу акцію, а з неї беруть принагідну участь і наші послі, урядуючи низку віч в окрузі. Таке масове віче в місті Перемишлі і з перемиського повіту відбулося 15 листопада ц. р. в Перемишлі. Ньому повітовому маніфестаційному вічу провів 6. пос. а теперішній чоловічий кандидат, одинадцятка-р. Вол. Загайкевич. Політичний реферат про наше сучасне положення вголосив пос. д-р Стефан Біран з Тернополя, а два дальші реферати у зв'язку з виборами вголосили пос. Вол. Кохан і жид-солда Мілена Рудницька. Віче рішило всіма силами підтримати листу ч. 11.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З 19. ЛИСТОПАДУ 1931.

Е. КРАН.

2)

Шляхами мистецької еволюції кіна.

Другий етап.

Як не великі булиб тодішні недомогання, їх можна психологічно виправдати: людина була така захоплена винаходом мистецтва руху, що ловила на плівку перш за все прості й замітні, брутальні його форми; широкий жест, бігання та копняк творили залізний репертуар мотивів, який, на жаль, ще й досі зберігається в мистецькій скарбниці американської кінематографії. Молоді літа кіна стоять нерозлучно під знаком цього „зовнішнього руху“.

В тематичі тодішнє кіно розвинуло ті роди, які найбільше відповідали короткому метражу: репортаж та комедію того жанру, що і досі продержався в формі двоактівки. Тому, що сучасна кінематографія (головно радянська) знову завернула до репортажу, можна би говорити про деяку циклічність еволюції, якби не величезні різниці між первісним репортажем і його наворотною хвилю, між „Соленням оселедців“ і „Симфонією Великого Міста“.

В другому етапі цієї доби, коли метраж став доходити до кількох метрів, фільмовики взяли теж за драму, але так само незручно. І на цій ниві перший почин дала Франція, яка, як відомо, перед війною домінувала у кіновій продукції; однак незабаром як суперниця виступила Італія, а біля французької „сальонової драми“ з акторами з Comédie Française привалила італійська. Класичні руїни та класичний пейзаж апенінського півострову зложилися на те, що як спеціальність італійської кінематографії повстала „історична сальонова драма“ („Теодора“, перші видання фільм „Кво Вадіс“ та „Люкреція Борджія“ і ін.). Італійська фільма хутко гарнішала та шляхотнішала, так, що вже перед війною станула вище від французь-

кої. Вона дала кінові смагляві акторки з дуже фотогенічними лицами, величаві колюмади римських палат, а передусім пейзаж — і то відразу чудовий. Досі показували лише перекрої кімнати, а коли й трапилися пленери, то сірі й штивні, як і нутра. Пленер, справжній широкий пейзаж, що дме сонцем та простором, дали кінові італійці: ще нині по 20 роках деякі з їхніх плерів заохплюють глядача.

Пленер — це перший здобуток кіна, перший кілометр на шляху його розвитку. Актор покищо далі неможливо жестикулює (т. зв. італійська акторська школа) та меле невинно язиком, хоч знає, що ніхто його не чує, але бодай поширилося поле: з душних будуварів кіно вимандрувало у вільний, широкий світ, звідки вже лише один крок до життя. І там незабаром воно звійде.

Давід Уорк Гріфіт є тим Мойсеем кіна, що вивів його із театральної неволі на Парнас, перерізав основну реформу режисерських метод, яка послідовно додела до революції фільмового мистецтва. Завдяки йому кіно стало автономною, незалежною Музою, зі сцени зійшло в життя між людей та предметів; Гріфіт є теж творцем субтелного фільмового реалізму, опертго на оптичний аналіз, а його класичні канони до нині обов'язують усіх режисерів.

Давніше кіно наслідувало театр та разом із ним піддавалося суперматії літератури. Знижальний апарат мусів фільмувати предмет з такої віддалі, яка в театрі існує між сценою й глядачем. Кінокамера — як посторонній, об'єктивний свідок — мусила знаходитися поза полем акції; між фільмовим і фільмуючим межею станула віддал.

Таким чином сочку апарату вилучили поза скобки дійсності. Це апріорі мусило знівечити зв'язок фільмів з реальним життям; тому й не диво, що давнє кіно пішло по лінії театру, намагуючися на його зразок доказати глядачеві стилізовану псевдодійсність замість простої правди. Не маючи професійного кінового актора (й режисера) стало послугуватися сценічним, за-

довжилося в скарбниці театральної традиції й мимохіть побрило чужою стежечкою; зійшло на імітацію сцени. Тодіж театральні перелякани цією конкуренцією, дехто навіть ворожив сумну смерть Мельпомені, однак незабаром виявилося, що кінові не вдається заступити театру можливості кінової сочки такі обмежені оптичними та хемічними законами, що імітація „дзерза-театр“ мусів випасти дуже лихенько. В подружжі із сценою фільм не жилося добре; зате одна велика прикмета кінової сочки — документальна вірність у записуванні явищ — вбила кіно до їх джерела — до життя.

Вже 20 літ існувало кіно, коли режисер Гріфіт рішився сміливим кроком увійти в життя: 1915 року він перший переступив знімальним апаратом кордон, який відмежовував сочку від предмету. Кінокамерою так близько підійшов до нього, що на екрані стали появлятися характеристичні фрагменти замість банальних цілостей; щойно він навчив нас, що знімка одного вікна „заплаканого“ від дощу куди цікавіша від знімки цілої кімнати, хоч би не знята як добре мебльованої. Не побачимо, як знімає родити слюзу та як в жаху тремтять судорожно куточки уст (musculus orbicularis oris), доки фільмуватимемо цілого актора від чуба по п'яти; на те треба зблизька глянути йому сочком просто в лице, аби воно нам опісля на великому екрані виростило до таких метрових розмірів, перед якими не сховається ніяка тайна людського обличчя, а то й душі.

Такий рід кінознімки, винайдений Гріфітом називається першоплівковою (Grossaufnahme — le gros plan). Вона з цілостей вирізує частини, які опісля на екрані появляються в неприродному збільшенні; індивідуалізує поодинокі мотиви вилучуючи їх поза скобки великих змістом „масових“ картин. Її збільшення — це чуткі селсмографи, яким доручено зловлювати такі ліжні реакції людської психи, що в театрі марнуються незапримічені глядачем.

(Продовження буде.)

(Лист до православних братів-українців.)
(Докінчення)

церков, коли Схід знаходився в канонічній єдності з Заходом. Єдина реальна переміна, що буде dokonana в Східній Православній Церкві при її поєднанні з Західною, — це переміна гав і авторитетів: для нас найвищим авторитетом буде не митрополит Денис, а Наступник Апостола Петра. Отож справа церковного поєднання фактично й головним чином зводиться для Православного світу до переміни канонічної юрисдикції.

На таї цього переконання я власне учинив те, що являлось логічним висновком з пережитого мною релігійно-церковного досвіду і міркувань богословських: я зголосився під канонічну юрисдикцію Наступника Св. Апостола Петра з тим бажанням, щоби з Його благословенства і під Його вищим керівництвом вести велику працю — працю потвердження Православної Церкви серед українського народу на засаді візиту державної влади.

Я звертаюся до своїх братів одновірці членів Православної Церкви з закликом зрозуміти тяжке положення Православ'я, в якому воно нині опинилося в Польщі, завдяки прамосковській ерархії; усвідомити собі, що стивитися до справи церковного оздоровлення байдуже — значить причинятися до занепаду Православ'я; відчутти, що немає і не може бути іншого реального шляху для санації Православної Церкви, як її поєднання з Апостольським Престолом, і рішуче і без вагання на цей спасінний шлях стати.

Протоерей Петро Табінський.

9. листопаду 1931.

м. Кремлянец
Богоявленський монастир

З польської преси.

В обороні національного катастру у Сх. Галичині.

Нова стаття Олександра Бохенського у краківському „Часі“.

Після довшої мовчанки п. Олександр Бохенський, який безумовно є нині одним із чоловіків польських публіцистів, що цікавляться спеціально національною проблемою (не кількістю писаного, а знанням справи і підходом до неї), оголосив у краківському „Часі“ знову обширну статтю п. н. Чи національний катастроф у Сх. Галичині? Після короткого вступу (в якому автор м. ін. п'ятує назву „Малопольська Восточна“, як нісенітну та для самих поляків незрозумілу, бо в реакцію українців висувають термін „Західна Україна“, яка прийнялася серед українців так само швидко і легко як „Малопольська“ у поляків) — автор впадає на питання терит. різального поділу в самоуправи Східної Галичини, яке — мовляв — є одним із найбільш важких питань, що їх не повинні спихати на задній план ніякі інші справи.

Найязучи до статті „Часу“ на маргієсі автономістичного внеску ППС, автор висіває проти свідоспеченого проекту створення двоє східно-галицьких воєвідств замість теперішніх трьох, доказуючи, що заложення авторів нинішнього трьох-воєвідського й свент. нового двоє-воєвідського поділу Сх. Галичина — творили штучно адміністративні одиниці з польським більшістю — було і є наскрізь фальшиве. Таке заложення, як виходить з доказів автора, є наскрізь антиекономічне, є тягарем для державні адміністрації, шкодить культурі і є нерозумне з точки зору політики.

Зроблено це під кутом „більшості“, щоб
конче мати польську більшість в даному воє-
відстві. Але ми не пішли в цьому напрямку
львівсько до кінця, бо може краще було при-
лучити до львівського воєвідства ще і де кра-
ківське й люблінське, — тоді українці мали
би не 40 відс., але яких 10 відс. в тій адміні-
стративній одиниці. Остан питання, що ми на-
стали скористали би. Як давніше так і надалі
край на схід від Сяну остав мішаний, з укра-
їнською перевагою. Введення самоуправи в то-
му краю було проблемою. Розв'язано її в сло-
во легким для законодавців, поганим для на-
селення. Створено штучну більшість в ошука-
но самих себе.

Автор 6 проти 5 типів...
вання в самоуправі. В тій системі він бачить
причину двох — на його думку — найтрагічні-
ших моментів в історії польсько-українських
відносин, обох нерозривно зв'язаних з виборами:
общества Потоцького та нацифкані. В 1914 році
— мовляв — обидві сторони рішили усунути го-
ловну причину всіх подібних виборчих явищ у

Незрівняне

ЩОДО ЯКОСТІ ТА ЦІНИ

Нові тоалетові мило,
яке виробляє з най-
шляхотніших сирівців

фірма

φίρμα
Schicht-Lever S. A.

з лагідних рослинних олійв

Протижидівські бучі.

ПРАГА 17. XI. На тутешньому німецькому університеті дійшло сьогодні в часі викладів до бучі і білок між німецькими і жидівськими студентами. Завдяки інтервенції позній бучі не перенеслися поза мури університету.

Галичани й тому заключили угоду на засаді національного катастрофу. Після війни польські політики схотіли ще раз бути мудрішими від життя.

ближній поважний аргумент проти засади національного катастрофу, з рівною силністю мандати для обох національностей, було б те, що українці могли б почувати себе поправленими. Однак це острах наперевий, який не рахується з теперішнім станом пострадянської меншості... Дійсність вказує, що українці нині, хоч істнує система загальних виборів, з найбільшою трудністю досягають до 50 відс. там, де є у величезній більшості, де їх більшість слаба, втрачає мандати аж до нуля. Вираді цей факт на перший погляд може видаватися різним для політики, але при ближчій розгляді треба прийти до переконання, що не приносить нам ні чести ні користи. Вибори перестають бути міринком настроїв і аматань населення, а стають тереном пошуку більш-менш адміністративних урядовців.

Аргументи проти націон. катастрофу, які по-
кликується на можливість національної асими-
ляції, автор згорі відкидає, як абсурдні. Він
вказує на Волинь і Полісся, „де ступнів націо-
нальної свідомості є без порівняння менший,
ніж у Східній Галичині“, що й там „не бачимо
зовсім асиміляційного руху“ та рішуче заявляє,
що „про національну асиміляцію на ширшу мір-
цю „про національну асиміляцію на ширшу мір-
цю нема мови“. — виключаючи індивідуальні ви-
падки, які взагалі не входять в рахунок.

[illegible]

Цим тежиріваним і змислом записку групи ВВ зі Сх. Галичини, яка була зовсім чужа першій ії ідеології відзначила.

Автор біжжє, що чейже брак правдивої са-
моуправи в Галичині є дошкунлиий ознаково у-
країнцям, що в полякам і хоче вірити, що поль-
ська опінія зробила «позначний крок» в напрям-
ку «реаліі перестарілих метод, що правлять і
в Галичині».

Важко підписатися під повстанням
и п. Бохенського, але вони в усякому разі ори-
гинальні й поважні та оферують поважними ін-
сументами.

Я довше зупинився на жахливій атмосфері релігійного життя православного духовенства в Польщі, бо на ту тему преса писала мало. Що правда, для широкого громадянства ця атмосфера малозрозуміла й видається чимсь подібним до геометричного простору з чотирма ви- мірами. Світські люди більше розуміють та звертають увагу на зовнішній стан Православної Церкви; тому я висловлю кілька уваг про потре- бу її рятуння і щоб вияснити засадничий мо- тив мого зірвання з московським православ'ям. Пишу і підкреслюю: „московським“, бо з право- слав'єм правдимим, яке існувало до 1054 року та яке не змінилося потім, я не міг зірвати і не зір- вав; до того-ж зривати немає потреби та на те Апостольська Столиця ніколи не дасть своєї згоди.

Як віддавна це стверджує незалежна від московських впливів преса, Православна Церква у Польщі під пануванням московських владик і рвовських митратів уявляє собою колонію для матеріальної експлуатації та арену московського чорнотенного пролітанства; її довели до крайнього ступня упадку і вона вже стоїть перед формальною катастрофою, яка загрожує їй від сектанства, релігійної байдужности та активного атеїзму. Хіба той, хто живе якнайдалше від церкви або не всилі взагалі бачити, не запримітить цього страшного факту, треба бути неморальним і несовісним, щоби, знаючи про цього, впевняти, що „всьо абстаїт харашо“ або „на наш век хватит — после нас хоть патол“; треба нарешті держатися погляду про віру як на „опій для народа“, щоби не виступити в обороні Церкви.

Спроби санації Православної Церкви в Польщі, які віруюча українська інтелігенція робила протягом останніх семи років для порозуміння з московською єрархією, не дали ніяких наслідків. З одного боку, московським єрархам робили великі уступки, потурали великим гріхам, піддержували їхній авторитет, і то в той час, коли він був міцно захитаний (історія з новим стилем), з другого боку, єрархи давали обіцянки, але звичайно їх не додержували і навіть вияснювали пізніше у значинні необіцянок (згадайте постанови й розпорядження в справі богослуження українською мовою). Шлях до санації Православної Церкви в Польщі способом співпраці вірних з єрархією, як відомо, закінчився урочистою анатемою на д-ра Річинського; після цього він уже не відновлявся, а льогіка подій і стану річей доводить, що більше й не відновиться.

Не оздоровити Православної Церкви і Собор, який наче марево час від часу проноситься на обрії перед очима сумуючих вірних. Перш за все тільки одному Господеві відомо, чи Собор відбудеться. Поголоски, правда, передають, що тепер саме ведуться переговори в цій справі. Зрештою чи Собор взагалі урятує ситуацію? Адже не тільки треба якслід його перевести; виробити на ньому відповідні правила чи способи ритування Православ'я, а треба після Собору ці правила виконувати, чи стосувати ці способи в житті... Тут потрібна добра перенятя вірою воля, а її саме немає. Трагізм Православ'я полягає не в тім, що воно застаріло, вимагає направи в своїй суті, або не має напружених пристосованих до нинішніх обставин. Навпаки, в канонічній кодексі і в канонічній практиці Православної Церкви є їх цілком вистарчаюча кількість; вся біда лише в тім, що їх не хочуть стосувати, що московська ерархія та її ривоське оточення засвоїло собі такий погляд, буцімто «православ'я є те, чого хочуть і що роблять вони». Інакше сказати: Собор тільки тоді урятує Православ'я в Польщі, коли він пересвідчиться, що треба взяти в руки мітау і перевести необхідну чистку. Але тоді він мусить прийти до того-ж самого переконання, що лежить в основі мого кроку: ритувати Православ'я треба лише єдиним певним способом — поєднанням з Західною Церквою. Тільки під тією умовиною буде запорука, що канонічний порядок життя буде точно стосуватися і шезнуть усі ті явища, які підіривають наше церковне життя; а зокрема: скасують самовладу московського єпископату; відродять духовне єднання ерархії в частину; спрямують на властиву дорогу пастирську працю духовенства; поглиблють християнізацію суспільства; Церква відновить свою багатодієву й освітню діяльність.

що трікається догм, чи формул віри Православ'я, то його церковне поєднання з Західною Церквою їх не порушить та порушити не може; навпаки, через це поєднання Православ'я потверджується, бо відновляється в тому стані, в якому існувало за часів Св. Отців до поділу

3 манджурського боевища.

МУКДЕН, 17. XI. ПАТ. Агенція Райтера повідомляє, що китайці пробували вчора відбити залізничну станцію, подолану 100 км. на південь від Анганку, щоби піліти японські війська в північній Манджурії. Японці відперли китайські відділи. Китайці непокоїть безупинно японські війська і роблять окопи на південь від Анганку. Ультимат, висланий японським генералом до ген. Ма-шен-шена не зробив враження на китайців, навпаки зміцнив більше їхній опір.

ТОКІО, 17. XI. ПАТ. На основі офіційних вістей, одержаних міністром війни, більшість військ ген. Маа-шен-шена знаходиться у віддаленні 10 миль від Таг-сіну. Кавалерія ген. Маа запрожує правому крилові японських військ. Вона заатакувала вчора японців, але вони відбили атак втрапивши 10 людей.

МОСКВА, 17. XI. ПАТ. Повідоляють із Шангаю, що з Кореї перекинено до Манджурії нові відділи японських військ у силі 10.000 людей. Спримовано їх в сторону Мукдену. Радянська преса подає з китайських джерел, що японці змобілізували в Кореї 5.000 людей до робіт при будові нової залізниці, що має полудити Кірін з Хайреном. Будову цієї лінії переводять у швидкому темпі японські технічні відділи.

МОСКВА, 17. XI. ПАТ. Радянська преса довідується, що японці сконцентрували на відтинку Цзіцкаю одну бригаду піхоти, два полки кавалерії, 30 польових гармат, дві тяжкі гармати і значний летунський відділ. Загальні японські сили в цьому відтинку доходять до 30.000 людей.

Німецька міжпартійна боротьба.

ДАНЦИГ, 17. XI. ПАТ. На соціалістичному вічу в Кальбурде прийшло до великої бійки між соціалістами і гітлерівцями, що в числі кількох осіб явилися на вічу. Одного гітлерівця тяжко ранено в груди, так, що він на місці помер. Коли соціалісти вернули до Данцигу, арештовано 39 осіб. Винуватець вбивства досі не викритий.

У зв'язку з тим місцевий соціалістичний щоденник повідомляє, що на шості коло Розенбергу група гітлерівців напала на дві молоді дівчини за те, що не хотіли відповісти на їхні оклики в честь Гітлера. Напасники подерли на шкamatтя вбрання на дівчатах, лишаючи їх тільки в біллі. Аж надіхав самохід і відвіз дівчата до дому.

Індійські домагання на конференції Круглого Стола.

Льондон, 16. XI. ПАТ. На вчорашньому засіданні конституційної комісії конференції Круглого Стола велася дискусія про заграничні справи Індії, війська, фінансів і заграничної торгівлі. В справі індіянізації армії промовляв гіндуський провідник Сапру, який заявив, що Індії ніколи не згодяться на те, щоб армія була винята з обсягу компетенції індійського уряду. Він підкреслив теж потребу чисельного обмеження армії у відношенні до спроможности поношення таких тягарів гіндуським населенням. Зажадав, щоби в центральному уряді, який має повстати в Індії, міністром військових справ

був гіндус. Мусимо теж, говорив Сапру, дістати гарантію, що гіндуська армія не буде вислана поза границі Індії без згоди центрального уряду і парламенту. З черги забрав голос представник гіндусів із групи Ганді, Тандіт Малевій, який ще сильніше підкреслив, що відповідальність за оборону Індії мусить впасти виключно на індійський парламент і центральний уряд. Промовець домагався, щоб англійські старшини в Індії були підпорядковані рішенням міністра військових справ гіндуса та слухали його приказів.

Рада Союзу Народів при роботі.

ПАРИЖ, 17. XI. ПАТ. На довірочному засіданні Ради Союзу Народів доручено представникові Югославії аргументувати справу границі між Сирією та Іраком. Описав предсідник повернув до китайсько-японського конфлікту, зазначаючи, що із п'ятих обговорюваних точок у чотирьох нема розходжень між сторонами. Тільки щодо п'ятої точки думає Китай, що вона

переходить міркування над справою безпеки і вимагає довгих переговорів, підчас коли Японія бачить тут принципіальну справу. Після засідання Бріан розмовляв довгий час з Йошізавою і Ше. Цьому останньому китайський уряд доручив, щоби домагався застосування 15. і 16. статті Союзу Народів.

посередничитиме в трамваєвм конфлікті під умовиною, що трамваєвники вернуть негайно до праці та що переговори відбуватимуться спокійно. Представники професійних союзів згодилися на це пропозиція та постановили негайно зліквідувати страйк, передаючи справу конфлікту міністерству.

РЕДУКЦІЯ НА ПОЧТІ.

З Варшави повідомляють, що у найближчому бюджеті році на почті зредукують персонал на 2.237 становищ, або на 7 прц. З того на урядні етатах 1.077, на нижчих урядовців 1.160. Число почтовців зменшиться з 2.472 на 1.191. У зв'язку з тим перс. видатки впадуть із 108 мід. на 87.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ЕКСЦЕСИ.

Ченстохова, 17. XI. ПАТ. Після богослуження за вбитого студ. Вацлавського, студенти вибили кілька шиб. Поліція арештувала кільканадцять осіб, м. н. кількох гімназистів і студентів вищих научних заведень.

НАКОНЕЧНИКОВ - КЛЮКОВСЬКИЙ ВІЦЕ-МІНІСТРОМ.

Президент Польщі підписав іменування до-теперішнього держ. підсекретаря в президії ради мін. Наконечнікова-Клюковського віце-міністром внутр. справ. До-теперішній віце-міністр вн. справ Стамропський іменований держ. підсекретарем на місце Наконечнікова.

ПРИСУД НА 18 ПОЛЯКІВ У ЛАТВІІ.

Динабург, 17. XI. ПАТ. У суді II. інстанції за-пав присуд у справі 18 поляків, обвинувачених у цьому що співом польських пісень перепинили відправі латвійського богослуження. 14 обвинувачених засудили суд на кару від 5 тижнів до 2 міс. в'язниці, двох засудили з відложенням кари, а двох увільнили.

ЯПОНЦІ ВБИЛИ НОВОІМЕНОВАНОГО МАНДЖУРСЬКОГО ЦІСАРЯ?

Японське мін-ство закордонних справ в офіційним комунікаті повідомляє, що цісар Пу-і

претендент до манджурського престолу, пропав десь. Він у святочній династичній одежі при-їхав із пристані Дайрен до Мукдену до палати манджурського князя Кунга. З ним прийшла до палати і японська ескорта. Від тої хвилини нема про Пу-і ніякої вістки. Харбінський „Красний Вестник" твердить, що японська влада приказала вбити цісара Пу-і. Японці спочатку думали, що цісар буде манекіном у їх руках, а коли переконалися, що так не є, вбили його.

Порозуміння Борага та Грандія.

ВАШИНГТОН 17. XI. ПАТ. Після 23-хвилинної розмови міністр Гранді та сенатор Бораг порозумілися у справах міжнародної політики. Становище Грандія до перевірки персейського договору, перечеркнення репараційних сплат і воєнних довгів є спільною областю до дальшої виміни поглядів.

Зєдинені Держави не будуть бойкотувати Японії.

ВАШИНГТОН 17. XI. ПАТ. „Геральд Трібюн" пише: Тоді, коли секретаріат вислав ноти до Токіо, в яких заявив, що Зєд. Держави піддержать Союз Народів у зусиллях наклонити Японію до евакуації Манджурії, — японський амбасадор у Вашингтоні одержав запоруку офіцерських кругів, що Зєд. Держави не підуть за Союзом Народів, коли він схоче влаштувати економічний бойкот Японії, або інші вимушення.

Розбіжність думок у Союзі Народів.

ПАРИЖ 17. XI. ПАТ. Годі передбачити, чим скінчиться теперішня сесія Союзу Народів. Ситуація є дуже ускладнена не тільки з причини непримирного становища, занятого інтересованими сторонами, але й тому, що й серед самих членів Союзу Народів є велика розбіжність у поглядах на китайсько-японський конфлікт. Японія має серед них багато своїх прихильників, що уважають її за сторожа порядку в противенстві до анархії, що панує в Китаю. Прихильники Японії зазначають, що договори, заключені з Китаєм, дають їй право робити все, що вважає потрібним для оховони своїх горожан та інтересів у Манджурії.

АНМУСИ

спеціальні
випрові
вудженням.

В найближчих днях відкриття детальнішого сєдє-пу при вул. Собієвського 2. (ріг пл. Маріївської).

Берестейський процес.

(20-ий день.)

У вівторок візнав арештос. Арцішевський (по званні робітник-шлюсар). Прокуратор вносить, щоби його не заарештувати, бо брав участь у владах ППС і був командантом партійної міліції. Обор. Березон збивав твердження прокуратора тим, що ППС є легальною партією, тому навіть управу міліції годі кваліфікувати як простую. Прокуратор признає етичний рівень і чесну діяльність Арцішевського, та коли він був не помітальним, а фактичним командантом міліції, то не міг не знати, що ця міліція, озброєна і вишколена, не візьме участі, коли прийде до оконченої рішачої боротьби.

Після наради трибунал згодився заарештувати св. Арцішевського.

Св. Арцішевський стверджує, що ще в 1928 р. домагався, щоби не купувати зброї для міліції. Перед 14. вересня з різних тайних джерел отримували міліції браванінги по 5 зол. Свілок усе говорив, щоби міліція виступала громадво та щоби опановувала положення чисельною перевагою. Свілок не бажав відплати, щоби в братовбивч бойх не гинули робітники, як нпр. у Лодзі, де її згинуло в 1928 р. аж 500. В 1930 р. свілок сказав: „Коли не маємо забезпеченої ос. безпеки хай кожен купить собі зброю й учиться стріляти". Партия інтересувалась перає у дозволу Яромейкича, що відповіла плата не старатися перешкоджувати ос. напалам. Означе ППС віркоє не вжила зброї, навіть тоді як на неї напали. Свілок признається, що був ініціатором краківського конгресу. Конгрес відбувся спокійно, поліція не потрібувала інтервенувати. Резолюції треба було ухвалити, щоби боронити конституцію. Партия мусіла доказати, що не є ідіотом і невідьняком. Твердження про „платки" в партії, це фантазія. В Кракові один чоловік хотів зорганізувати кіляна „пятюк", та виявилось, що то був провокатор його викинули з партії. Поїї з 14. вересня ситє-юковано.

Ощадн сть передовсім!

Не періть дома, за дорогий це кошт!

Европейська Пральня

в Пасажі Міколяша

приймає білизна на заг. Кошта 50% нижчі Фабрика при вул. Личаківській 19 а пере сіяно біло кожну скількість білизни протягом кількох годин, без хемікалів. Повна гарантія. Вистарчить зателефонувати Ч. 10—14 або 61—15, відбір і доставка до хати. 844 2—2

ОСТАННІ ВІСТІ

РОЗСТРІЛЯЛИ ГАЛИЧАН НА РАД УКРАЇНИ?

З Риги повідомляють, що на основі присуду ДПУ розстріляли в Харкові 4 галичан: двох братів Мельників, Ідишевського й Онискевича. Іх тому рік арештували були разом із Гр. Коссаком. Розстріляли Іх — мовляв — під захидом участі в організуванні націоналістичної змови проти більшовиків.

ТРАМВАЄВИЙ СТРАЙК У ВАРШАВІ.

17. XI. вибухнув у Варшаві трамваєвий страйк, трамваї на місто не вихали. Між союзом трамваєвників і магістратом повстав конфлікт на тлі дорожнього мірника. Союзи трамв. і газ-ових робітників домагалися, щоби платні виплачували їм на основі дорожнього мірника, устійненого в липні. Магістрат прийняв дорож-няний мірник за вересень, себто зменшив їм платню та заповів, що при найближчих випла-тах стягне 1—7 прц. на основі мірника за жов-тень. Тому трамваєвники почали страйк.

Трамваєві ремізи обставила була поліція. Миські автобуси також не вихали на місто. Ма-гістрат наслідком страйку тратить 150.000 зол. денно.

Страйк зліквідований.

У мін-стві праці та сусп. опіки відбулася на-рада з представниками професійних союзів. Представники мін-ства заявили, що мін-ство

JOB

НОВИНКИ

— Слава короля сірників. Відомий „король сірників“ Кройгер відвідав нещодавно своє рідне село. Там зустрів він бабусю, яку знав ще дитиною та спитав її: „Що відомо мені?“ Бабуся

— Мав рація.

Зі Сколього вийняв театр...
Синевідська Вижного. Видно, що жаль було
скільшанам прощатися з театром, бо чималий
гурт людей вибрався був (хто пішки, а хто ав-
тамі) до Синевідська на виставу

Галактіон Чіпка.

M. B.

Опісля д-р Біляк поставив наєсок на
законні доказальні вісії в тюрмі для ствердження

чи свід. Гриник міг в дійсності бачити через діру в дверях, що діється на коридорі. Однак трибунал цей внесок відкинув.

Вітківська розправа.

На початку розправи в тому дні предсідник закомунікував ухвалу трибуналу в справі вчорашніх внесків оборони. Вільшу частину їх відкинув. Натомість допустив внески на переслухання свідків: адв. д-ра Муровича (однак його не назвали ні в Заболотіві ні в Коломиї), Любов Вишневецьку, Яр. Починка і Мілю Аязверіану. Трибунал погодився на додаткове переслухання коміс. Чеховського і поліц. агента Хімяка.

Як перша в тому дні зізнавала Любов Вишневецька, абс. філософії, що мешкала в Раві Руській, а тепер у Львові.

Обв. Книш був її добрим знайомим з університету, а навіть нареченим, хоч і неофіційним. Він був у домі її родичів в Раві яких два місяці. Було це в 1929 р., в осені. Пізніше виїхав і одержав посаду, мабуть у д-ра Муровича в Заболотіві і про це написав їй листа, якого на прохання д-ра Шухевича обіцяв принести на розправу. На запит прокуратора чи була коли арештована притакув і при тому оповідає цікаву подію, яка стала причиною її приварештування. А саме це в 1923 році прийшла до львівської тюрми, щоб бачитися з одним з в'язнів. В тому моменті, коли була в місці для розмов, пройшов біля неї Дайковський і зникнув за дверми, що вели на вулицю. На прохання кивнув їй рукою. Свідок не адавав собі справи, що сталося, аж шойно як її арештували у зв'язку з втечею Давого. Після коротких допитів її випустили. На запит прокуратора чи знає яка була дальша доля Дайковського, свідок каже, що його розстріляли більшовики.

Черговий свідок Ярослав Починок, торговельний помічник Нар. Торговлі був якийсь час у Снятині, а тепер в Стрию. Про побут Книша в Снятині літом 1930 р. знає, як також це, що Книш мешкав зі Стефаніком. Близьких подробиць про його побут не пригадує собі.

Свід. Кристин Кавалец, поліц. агент з Коломиї, покликаний в справі Івана Козарука з Коломиї, про котрого згадував у свідстві обв. Мак-

симюк. Свідок стверджує, що такий І. Козарук в Коломиї був, однак в 1929 р. пропав без відома. Мабуть перейшов до Совєтні і там його приарештували під замітом шпівонажі. Така принайменше була реліція Червоного Хреста.

Під кінець переслухували додатково поліц. агента Владислава Хімяка зі Львова і комісара поліції Еміліяна Чеховського в справі зникми Володимира Книша, яку показували вони Дачишинові під час слідства. Оборона доказує, що поліція не підозрювала спочатку в нападі під Бібркою Зин. Книша й як підозрювала в тому арештувала а навіть возила під Бібрку іншого Книша Володимира.

Свід. Хімяк зізнав, що не пригадує собі, чи дійсно показував обв. Дачишинові зникми Володимира Книша, та при тому питає чи то той сам, що був під Бібркою. Зате св. твердить, що Дачишин розповів про учасників нападу сам м. ін. зізнав про участь Зин. Книша.

На запит як дійшло до арештування Качмарського, подає, що на основі зізнань матері Андрушака. При тому оборона вилучає деякі розбіжності в його зізнаннях та просить це докладно запротоколювати.

Описля кільканадцять обвинувачених атакує свідка, закидаючи йому побіг під час поліційного слідства. Всі запити обвинувачених в тому напрямі свідок усміхом заперечує, мовляв, дивує його чому саме на нього сипляться на процесах такі закиди.

Свід. Ем. Чеховський, ком. поліції, покликаний на цю саму обставину, що й попередник, зізнає подібно як цей. Зокрема закид Дачишина під його адресу, що до рани дав йому борову воду, яка, як відомо, не в ліком на скалічення, свідок заперечує.

Під кінець розправи предсідник подав до відома письмо з вівідства, яке каже, що протоколів в справі переслухування бл. п. Головінського про напад під Бібркою, яких домагався суд, у вівідстві нема і взагалі таких не було.

В справі покликано свідка Мілі Аязверіанові снітинська поліція повідомила, що вона виїхала до Флоренції, а батько до Палестини.

На цьому предсідник перервав розправу до середи.

СПОРТ.

З львівської А-кляси.

В мин. неділю вирішилася у Львові не тільки справа деградації „Лехії“, яка вертає знову до А-кляси, але й справа авансу до А-кляси, до якої входить клепарівська дружина „Бяли Ожел“, упоравшись доволі легко з усіма Б-класовими мистцями підокруг. Таким чином в найближчому сезоні львівська А-кляса складатиметься з 9 клубів, тому побоювання деякого за долю „України“ цілком безосновні.

Нім. Футб. Клуб — мистцем аматорів Чехословаччини.

Другі фінальні змагання за мистецтво аматорських клубів Чехословаччини розіграв Німецький Футбольний Клуб (Прага) з Простейовом з вислідом 2:2 (1:0). А що попередні змагання виграв Н. Ф. К. 2:1, то тим самим здобує остаточно мистецтво аматорських дружин Чехословаччини, до яких причисляється, як відомо, й ужгородська „Русь“. Ця почесть припадає пражському Нім. Футб. Клубові вперше.

Міждержавні змагання.

Рим. Італія—Чехословаччина 2:2 (0:0). Змагання за чашу Європи. 25.000 глядачів.

Льондон. Англія—Франція 2:1. Гоклейові змагання на льді.

Змагання в найближчу неділю.

На найближчу неділю визначені такі змагання лігових дружин: Погонь-Польонія у Львові, Легія—Варшавянка у Варшаві і Кокакові—ЛКС у Кракові.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Йосифа Ліщинська, вдова по держ. уряднику залізниць померла д. 16. листопада 1931. в 82 році життя. Похорони відбудуться в середу 18. листопада в 2-й год. поп. з дому жалоби, Тарновського 86.

Тисяча інвалідів УГА жде на поміч суспільності. Вшануйте їхні заслуги в місяці листопаді

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Театр ім. І. Тобілевича (Кооператива Український Театр у Львові). Сала „Ремісничої Палати“, Стрілецька площа ч. 7.

18. XI. Серета „Пурга“ (в Тайгах Сибіру) Шеглова — пєса на 3. дії.

19. XI. Четвер, „Лялька“ — оперетка на 4. дії Одрана.

20. XI. Пятниця, „Міна Малайло“ — комедія на 4. дії Миколи Кузіна (з репертуару Театру Береніа в Харкові).

21. XI. Субота, „Розвідка“ — оперетка Фала на 3. дії.

22. XI. Неділя, попом. „Життя Парижа“ — оперетка на 5. дії Офенбаха.

23. XI. Четвер, вечір, „Про що тирса шевеліла“ — пєса на 3. дії Черкасенка.

24. XI. Понеділок, „Піраміди Сабінок“ — комедія на 4. дії Братів Шантаніа.

Великий Мисливий Театр:

Серета 18. листопада в год. 7:30 веч. „Донжуанові вакації“.

Четвер 19. листопада в год. 7:30 веч. „Донжуанові вакації“.

Театр Ріжнородностей:

Серета 18. листопада в год. 7:30 веч. „Вірна люба“.

Четвер 19. листопада в год. 7:30 веч. „Вірна люба“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Світла великого міста“ (Чарлі Чаплін).

КАСІНО: „Роман із поручником“ (Льоренс Тибет).

КОПЕРНИК: „Марлена Дітріх як Х-27“.

Львів: „Там, де Волга пливе“ („Відродження“).

МНРУСЕНЬКА: „Марлена Дітріх як Х-27“.

МІРАЖ: „Гарольд у Люнапарку“ („Роскоші гостинності“ (Гарольд Льюїс, Бастер Кітон).

ОАЗА: „Моря глядає кохання“ та „Король джегу“.

ПАЛІС: „Бомба над Монте Карло“.

ПАН: „Золотоногий ангел“.

ПАСАЖ: „Чотирих чортів“ (Джанет Гейнор) і звуковий додаток.

ПРОМІНЬ: „Струнник“ (Конр. Файт).

СОНЦЕ: „Загадлив Роді“.

СТИЛЬВ: „Мілон“ і звукова комедія.

УПІМ: „Виражене записання“ (Карло Альдо).

АМІРА: „Король Парижа“ (Іван Пєрович).

Програма радіо.

Пятниця 20. листопада 1931.

Львів (259,5) 20:40 Жіноча війна. Лондон (356,3) 21:00 Концерт. Гамбург (372,2) 20:00 Опереткова музика. Буна-решт (394,2) 20:00 Концерт. Сотенс (403,8) 20:45 Концерт. Берлін (419) 19:10 Танковий вечір. Харків (426) 15:00, 16:00, 18:00, 20:00 Концерти. Рим (441,2) 17:30 Концерт. Гельсінфорс (453,2) 19:00 Концерт. Лянгенберг (472,4) 20:00 Концерт. Прага (486,2) 21:00 Концерт. Мільно (500,8) 20:45 Комедія. Брюссель (508,5) 22:00 Вечір народної пісні. Відень (516,4) 17:10 Концерт. Рига (524,5) 18:30 Опера. Мінхен (532,9) 19:30 Гітаристи. Будапешт (550,5) 20:40 Концерт. Ленінград (1000) 18:30, Хор. Осльо (1071,4) 20:00 Концерт. Калондборг (1153,8) 22:10 Пісні. Москва (1481) 16:00 Література. Кенігсвустергаузен (1634,9) 19:30 „Світ робітників“. Париж (1724,1) 20:25 „Історія 3000 літ“ записана на скелет Мезопотамії“.

Львівське радіо.

Четвер, 19. листопада 1931.

Львів (380,7) 11:40 Перегляд краєвої преси ПАТ. 11:55 Час із Варшави. 12:10 Про погоду дня. 12:15 „Напрями львівської поліції“. 12:35 Концерт. 13:05 Господарська оповістка. 13:15 Оповідка львівського ЛОУП. 13:35 Гутірка про моду. 15:30 Для молоді. 16:20 Настання Французької мови. 17:10 Вихід. 17:35 Концерт. 18:35 „Нові книжки“. 18:50 Звичина. 19:15 Листування. 19:25 Робітничі справи. 19:45 Радісний денник. 20:00 Література. 20:15 Концерт. 21:15 „Правда про Вагнера“. 22:10 Доповнення денника. 22:30 Спортивні новинки. 22:45 „Наука записана“. 23:00 Танкова музика. Грамофонові кружки: 15:25, 16:40, 19:40

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Просвітняська анкета в Бережанах. Видат Філіп Т-ва „Просвіта“ в Бережанах подає до відома, що в дні 21. п. м. в год. 12-ти відбудеться в селі Т-ва „Тадія“ в Бережанах Просвітня Конференція, предметом нарад якої буде: 1) справа допомоги бережанського пошту Т-ву „Просвіта“, 2) справа скріплення чит бібліотеки, 3) справа „Світа Просвіти“ і збірник „Дару Просвіти“. За Видат Філіп: д-р М. Західний, голова. Мр. прав. В. Логуш, секретар. 867

На Рідну Школу* зложили в зок.: ВП: Союзний Базар — Львів 50 і Товаришки Марусі Охримович 15 замість квитків на домовину бл. п. д-ра В. Охримовича; Веселі Гості — інтелігентів і селян, в нагоди вінчання п. Володимира Гірківної з п. Миколою Думанським в Довжанці 41:15; радник Іванор Громницький, Львів 20, замість візка на домовину бл. п. Стефані Грабовенської. — ВП Жертводавця складає ширю подяку Головна Управа. 871

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ЖІНКА інтелігентна, самітна, шукає праці при веденні господарки за сарожним винагородженням, любить діти. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Празьовита“. 875

ІНТЕЛІГЕНТНА, молода жінка шукає посади господині дому у священника, адміністратора або у самітнього пана. — Зголошення до Адм. „Діла“ під „Господині“. 860 2—2

МЕШКАННЯ 2 кімнати з кухнею до винайму від 1. грудня (повний комфорт — прання), Пискава 26/1. 864 2—2

СТАРША ЖІНКА, чесна, розуміється добре на домашнім господарстві, шукає місця господині. — Львів, вул. Краснічків ч. 11 А. у Памі Пиндиківної. 865 1—1

З АРАЗ до винайму 3 есент 2 кімнати, передокій, кухня, лазничка, спіжарня ес. на 1. пов. і 1 кімната і кухня на 2. пов. у власителя, Косинерська 19. 8/2 1—1

В ПОВА по уряднику, літ 29, з одною дитиною, брутєтка, дрібна, небридана, ошадна, з приданим 4000 зод. готівкою, має власні уряджені два покої о есентуальнім комірнім 60 зод. в місяць, шукає в матримоніальній цілі, старшого, соціального лагідної вдачі кавалера або вдиця з одною дитиною. Першенство мають державні завізничі урядники або купці з скареном добре просперуючим. — Зголошення до Адм. „Діла“ під „Лагідна вдача“. 873

РУТИНОВАНИЙ компімент шукає місця в адвоката хочби зарп. — Ласкаві оголошення до канцелярії Вид-ра Стадіна в Козові. 861 2—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Меблі різного рода, можна найкорисніше купити у відомій фірмі „Doroteum“, Льва Саліні 34. Тел. 15—01. Догідні умови. 2361 73—3

ЛІЖКА металеві
ВІЗКИ діточі
поручає дешево
фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97.

Великий вибір догідні умови

4:50 ніклевий годинник.

незламний з вічним склом випр. ходить 30 год. в 6. літ. гарантією 4:50
ліпший з світа-циферблатом і навізками 6:40
плоский, елегантний і-а 8:95
цил. ручний мужеський на кам. з опаскою 10:30
цил. ручний жіночий на кам. з сєк. з опаскою 11:25
Висилка на післяплату. Кошта висилки вод 2:35. Можна винімати. Адресувати: Cordon, Kraków, Gregorzewska 4. 869